

[Poul Møller.]

mange af disse 800.000 i virkeligheden er ganske unge, der bor hjemme og forsørges hjemme, men er under en eller anden form for uddannelse; lad dem hellere beholde børnetilskuddet nogle år længere, fremfor at vi skal til at lave helt nye persontilskud til disse.

Vedrørende kildeskatten har vi altså, som jeg har nævnt det, bøjet os for de politiske kendsgerninger; men vi ville betragte det som overordentlig vigtigt, at man fik en virkelig ordning på hushjælpsproblemet. Jeg tænker ikke alene på rengøringskonen, som finansministeren inden valgkampagnen var ved at afskaffe som noget praktisk forekommende i det danske samfundsliv, men som han under valgkampen anerkendte fuldt ud — det er klart, at problemet om rengøringskonens og den midlertidige løse rengøringshjælpskat må klares på en eller anden måde — men jeg tænker i det hele taget på husstande, hvor der kun er én ansat: om der egentlig er grund til, at den ene skal gå ned og betale skat for den anden.

Jeg tænker også i forbindelse med kildeskatten på de mindre erhvervsvirksomheder: om det ville være utænkeligt, at disse mindre erhvervsvirksomheder kunne ordne sig med en bank eller en sparekasse under forudsætning af, at de overførte hele den pågældende medarbejderstabs lønninger til lønningsskonti i bank eller sparekasse, således at banken og sparekassen påtog sig beregningen, tilbageholdelsen og indbetalingen af skatten. Jeg tror, det vil lette mange, der ikke har bogholdere og ikke har andet bogholderi end det, de selv eller deres hustruer skal gennemføre, om de fik adgang til en sådan ordning.

Angående kildeskatten i det fremtidige skattesystem vil jeg gerne sige, at det konservative folkeparti må holde for, at det private opsparingsincitament ikke må mindskes. Derfor er vi opmærksom på formueskatteproblemerne, men vi er også opmærksom på, om man ikke igennem en standardisering af opsparingsfradrag, som tilsyneladende ser så pæn ud, vil ligestille både dem, der sparer op, og dem, der ikke sparer op. Vi er villige til at overveje, hvorvidt incitamentet til opsparing eller præmieringen af opsparingen skal gives på an-

den vis, men vi kan ikke se, at der i sig selv er noget vundet ved at standardisere og give alle et opsparingsfradrag, hvad enten de har sparet op eller ikke sparet op; det mener vi kun fremkalder højere procenter i udskrivningsskalaen. Derfor vil vi bevare et individuelt incitament til opsparing. Jeg vil også gerne sige, at jeg tror, det stadig væk er vigtigt at fremme den private opsparing med henblik på de store investeringsopgaver, landet står over for i de kommende år.

Se, det er sådanne synspunkter, som vi gerne vil gøre gældende ved behandlingen af kildeskatteforslaget. Vi må naturligvis forbeholde os at trække en række andre spørgsmål frem under den fortsatte drøftelse, herunder f. eks. vore synspunkter om en administrativ reform. Jeg ved godt, at man ikke kan blive enig om en administrativ reform inden den 20. marts, men vi må se at lokke regeringen ud af busken også i denne sag og få en drøftelse af, hvilke retningslinjer der skal være gældende for de kommende års administrative reformer, og hvordan vi skal indrette os med vor administration og med vore rationaliseringsbestrebelse i fremtiden; for hvis vi ikke gør det, er jeg bange for, at merværdiafgiften absolut ikke bliver brugt til en omlægning, og så får finansministeren ret, hvis hans tanke er, at merværdiafgiften skal bruges til ekstra store statsudgifter i de kommende år.

Med hensyn til den administrative reform er vi naturligvis også opmærksom på de kommunale skatteproblemer. Jeg lyttede med interesse til hr. Henry Christensens udtalelser om kommuneskatten. Også jeg synes, der kan være sund fornuft i at bevare fradragsretten for kommuneskatterne. Hvis vi får gennemført, hvad vi vil arbejde for: en proportional kommunal skat i alle kommuner i samfundet, virker det jo slet ikke til at mindske den riges beskatningsbyrde, men det virker med til at mindske forskellen imellem kommunerne. I de kommuner, der har en høj udskrivningsprocent, får borgerne en lavere statsskat. Derfor ligger der altså et moment til udligning mellem de rige og de fattige kommuner i at bevare den kommunale skattefradragsregel. Vi ønsker det gerne ind i forhandlingerne, vi vil gerne støtte venstres ønsker i den henseende, vi vil gerne medvirke til det så stærkt, vi kan, for jeg tror, det er noget rigtigt i forbindelse